

Kvalitetsavdelningen
Praktikertjänst AB

Svar på remiss SSM2018-3870

Strålsäkerhetsmyndigheten (SSM) föreslår förändrade avgiftsnivåer för 2019 enligt förordningen (2008:463) om vissa avgifter till Strålsäkerhetsmyndigheten (Diarienummer: SSM2018-3870). Praktikertjänst AB har givits möjlighet att inkomma med kommentarer.

Praktikertjänst menar att avgiften för de anmälningspliktiga tandvårdsverksamheterna inte bör beräknas per teknisk anordning som kan alstra joniserande strålning, utan istället per verksamhet. Dels på grund av myndighetens egna formulering på förslag till avgiftsnivåer 2019, och dels av de övriga skäl som anges nedan.

Följande står i dokumentnummer: SSM2018-3870-1, sida 6:

De nya avgifterna för anmälningsplikt (17 §) ... beräknas till ca 10 200 000 kronor per år, fördelat på i genomsnitt 8 900 anmälningar per år beräknas en avgift på **1 200 kronor per anmälan** täcka myndighetens kostnader. Förnyade anmälningar ska göras vart femte år.

För anmälningspliktiga verksamheter med laser, mikrovågstorkning, öppna strålkällor, handel med radioaktiva ämnen eller tekniska anordningar som kan alstra joniserande strålning och verksamhet med medicinska solarier föreslår SSM att verksamheterna avgiftsbeläggas *per verksamhet*. Men för anmälningspliktig verksamhet med teknisk anordning som kan alstra joniserande strålning och verksamheter med slutna strålkällor föreslår SSM att verksamheten avgiftsbeläggs *per strålkälla/teknisk anordning*.

När det gäller anmälningspliktiga verksamheter med slutna strålkällor vet vi ej hur tillsynen eller hanteringen av anmälan ser ut. För de tekniska anordningar som kan alstra joniserande strålning som avses här, (intraoral röntgen på tandläkarmottagningar), så förändras inte tillsynen nämnvärt med antal tekniska anordningar som kan alstra joniserande strålning. Regelverket ställer främst krav på *verksamheten* med den tekniska anordningen och den tekniska anordningen i sig.

Tanken med denna avgiftsbeläggning, per teknisk anordning som kan alstra joniserande strålning, tycks vara att likna avgiftsbeläggningen för tillståndspliktiga tekniska anordningar som alstrar joniserande strålning, vilket slår snett av två anledningar:

1. Intraoral röntgen är bara anmälningspliktig och inte tillståndspliktig. Handläggningen av anmälningar är avsevärt mindre omfattande för SSM än för tillståndsansökningar. Anmälan kräver förutom registrering av uppgifter ingen nämnvärd arbetsinsats. Däremot kräver en tillståndsansökan granskning av de handlingar som skickas in.
2. För tandläkare är det mycket ovanligt med fler än en tillståndspliktig utrustning som t.ex. panoramaröntgen eller dental datortomograf. Däremot äger de flesta tandläkare fler än en intraoral röntgenutrustning, vilket leder till att avgiften för intraoralröntgen blir orimligt hög per verksamhet, och står inte i paritet till arbetsinsatsen från Strålsäkerhetsmyndighetens sida. Den tillsyn som sker av verksamheten, vilken bland annat ska finansieras av avgiften för de anmälningspliktiga verksamheterna, skiljer sig inte nämnvärt mellan en verksamhet med *en* stycken eller verksamhet med *fem* stycken tekniska anordningar som kan alstra joniserande strålning.

Sammantaget anser Praktikertjänst AB att en kostnad för anmälan enligt 17 b § ska beräknas per verksamhet, och inte som förslaget per teknisk anordning som kan alstra joniserande strålning.

Med vänliga hälsningar,

Henrik Spong, (tf Kvalitetschef) och Karin Sandqvist, (Strålsäkerhetsstrateg)